

o novém muzikálu Zdeňka Plecha

Kazatel

Mnohé postavy našich dějin se v optice dnešního světa mnohdy jeví schématické, zkostratělé, jejich životní postoje, činy, hodnoty, které vyznávaly – malicherné. Patří sem i touha po Pravdě? Snaha o nápravu společenského řádu? Co dává člověku sílu stát si za poznanou Pravdou i za cenu svého života? Tyto otázky snad netradičně klade i náš muzikál. Odpověď si ale musí najít každý z nás sám.

VERBUM ET MUSICA

Markéta: Kateřina Andělová, student Vítek: Peter Veslár

Pobudové: Jana Štefáčková, Robert Musialek, Jiří Ressler

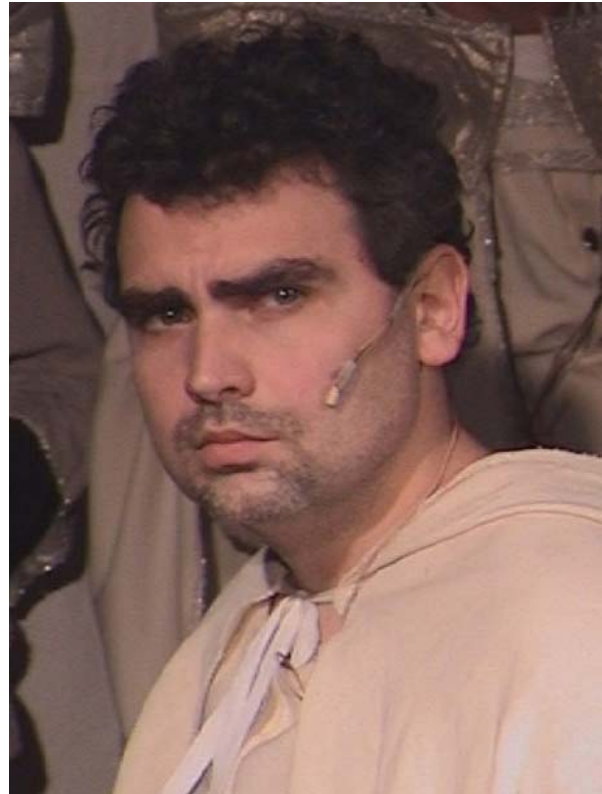
Michal de Causis: Martin Křížka, Kateřina: Barbara Chybová

Nešťastná žena: Radka Sehnoutková

Papežský legát: Josef Škrobánek

Štěpán z Pálče: Zoltán Korda

Jan Hus: Zdeněk Plech

Když občanské sdružení Verbum et Musica uvedlo můj první muzikál na biblické téma - Marnotratný syn, pocítil jsem neodbytnou touhu napsat něco nového. Něco nového nikoli pro prkna profesionální scény, ale pro těch pár mých dobrých kamarádů, kteří se sejdou jen tak, a kteří si bez zřejmých důvodů přijdou zahrát divadlo. Chtěl jsem opět zažívat tu překrásnou atmosféru kulturních domů, které skýtají útočiště pro naše divadlo. Ať ve velkých sálech městských center, či na malých vesnických pódiiích, všude kde jsme hráli a nasávali cosi nepopsatelného, co vám nemohou nabídnout prkna Národního divadla. Co ale psát? Téma, které je stále aktuální jsem měl. Český kněz, který v boji za Pravdu proti církevní moci, položí i vlastní život. Ale jsem vůbec oprávněn ztvárnit dílo o Janu Husovi? Potýkal jsem se sám se sebou, zvažoval jsem všechna pro i proti. Co mohu lidem přinést tímto muzikálem? Jaké reakce mohu čekat, dotknu-li se třeba i nevědomě tohoto českého hrdiny? Jak mě přijme má vlastní církev,

Církev československá husitská jejímž jsem členem? Mám divákovi snad nutit svůj postoj k této postavě naší historie? Ne, zvolil jsem úplně jinou cestu. Když může vzniknout muzikál o Ježíši, o Janě z Arku, nemusím se tohoto tématu bát. Bude však nutno zapojit fantazii. Fantazii, kterou člověku nemůže nikdo vzít, ani proti ní nic namítat. Ano tak napíši i toto dílko! Proto doufám, že nebudete pohlížet na náš výtvar přísným okem historika, ale přistoupíte na naši hru a necháte se unášet dějem, který se stal, či nestal... Snad nám to mistr Jan odpustí.

Zdeněk Plech, autor muzikálu